

Lezen: Deuteronomium 6:1-12

Tekst: Deuteronomium 6:7

Serie: **Hoe smaakt de appeltaart?**

Bijzonderheid: eerste preek (van drie) over de vraag: 'wat als je geliefden anders kiezen dan jij (zou doen)?'

Deze keer 'Grootmoeders recept'

Gemeente van onze Heer,

De afgelopen tijd hebben we het gehad over twee dingen hier in de diensten. In de doopdienst van Fayen dachten we na over de vraag: hoe vind je je weg door dit leven? We zagen dat we niet te groot moeten denken. En dat we moeten leren vertrouwen. De keer daarvóór dat ik voorging hadden we een dienst rondom het delen van het leven. Hoe kun je dat doen met de mensen om je heen? Hoe kun je bijvoorbeeld een open kring worden? Dat mensen proeven van jouw leven met Jezus.

En ik wil daar nog wat op verder borduren. Hoe deel je nou het leven met de mensen die je het méést naast staan? Hoe kun je je gezinsgenoten, je familie, je kinderen – als je die hebt – je neefjes en nichtjes, maar ook hele goede vrienden en hun kinderen, hoe kun je die mensen die je zo na staan, hoe kun je die laten delen in jouw leven?

Is daar een recept voor? Kijk, je kunt ze het geloof niet geven. Je partner niet. Je kinderen niet. Je geliefden niet. Ze moeten hun eigen weg vinden in dit leven. Is er een manier? De komende drie diensten dat ik hier voorga gaat het hierover.

Ik kies voor de serie de vraag:

Slide **Hoe smaakt de appeltaart deel 1: Grootmoeders recept**

En vandaag staan we er bij stil bij het oude recept. Dat recept bevat 3 belangrijke elementen.

Slide We zoeken ons heil dicht bij de HEER

De HEER is de enige. Dat zijn oude woorden. Ze klinken in de woestijn. Daar, waar het leven zoeken is. Waar gevaar altijd op de loer ligt. Daar, waar een hele generatie is gestorven. Daar klinken deze woorden. Luister Israël: de HEER, onze God, de HEER is de enige. Daarom is het goed om hem lief te hebben. Met hart en ziel en met inzet van al je krachten. In de woestijn is die HEER heel duidelijk nodig. Anders raak je het spoor bijster.

Ja, Mozes had dat goed door, hoe nodig ze de HEER hebben. Als Gods kinderen een gouden kalf maken. En daarmee God te kijk zetten. Omdat ze op *die* manier God dichtbij wilden halen. Dan dreigt God om niet meer met zijn volk mee te gaan. *Als jullie mij op die manier in de hand willen houden. Dan zoek je het zelf maar uit met je beeld.* Want God wil dat het andersom is. Dat hij ons vasthoudt in plaats van dat wij hem vasthouden. Dat laatste wordt namelijk niks. Hij moet ons vasthouden. Hij moet voorop. Hij weet de weg. Bij ons kunnen omstandigheden nog wel eens vertroebelen. Je weet

niet waar je het zoeken moet. Maar God weet de weg. Zoek, ook vandaag dus, je heil dicht bij de HEER.

Mozes weet dus hoe belangrijk dat is. Want als God dreigt niet meer zelf mee te gaan. Dan pikt Mozes dat niet. Hij onderhandelt en discussieert met God. Net zo lang tot de HEER weer belooft mee te gaan. Want alleen dan is er heil in de woestijn.

Kort daarvoor, toen er oorlog komt met Amalek. Toen zag je al dat Mozes het wist, van wie je het moet verwachten. Een staf in de lucht. De HEER moet het doen. Hij moet je steunen als je aangevallen wordt. Als we aanvechtingen ondervinden. Als je het zelf niet redt. De HEER moet het doen. Alleen daar is heil. Alleen bij hem is leven. Want hij is de enige God. Niemand anders kan je redden.

Hebben we dan geen vragen? Zeker. Duizenden. Ook Mozes had die. En die was af en toe ook opstandig. Zo zijn wij mensen. Dan laten we ons gaan. En God laat dat ook gaan. Maar hij laat jou nooit gaan. Vandaar dat hij zo fel was met dat gouden kalf. Want dan probeer jij God vast te pakken. En dan hangt het van jou af hoe dichtbij God is. Maar het is andersom. Hij houdt jou vast. Zelfs, nee, misschien wel *juist* als jij het even niet meer weet. Als je verslagen bent en klein. Hij houdt je vast. Zit naast je in het stof van de rouw. En neemt de tijd.

We zoeken ons heil dicht bij de HEER. Dat staat daar op de beamer. Maar eigenlijk is het andersom. Hij brengt het heil dicht bij ons. Hij is de HEER. JWHW. Hij zal er zijn. Hij brengt het heil daar waar jij bent. Ook als dat voor nu in het donker is met veel vragen. Hij brengt jou heil. Zo is God.

2

Want, en dat is het tweede:

Slide We delen zijn verhaal

God gaat dus mee. Onderweg. Dat zie je het allermooist in Jezus. God blijft niet op afstand. Maar komt heel dichtbij. Zet zijn voeten in onze modder. Zoekt zijn bestaan in onze ellende.

Dat zie je al van verre aankomen. Want ook in de woestijn is God er bij. Israël is niet zo'n imponerend volk. En ze hebben nogal de neiging om hun heil elders te zoeken. Buiten God. En toch blijft God betrokken. Toch blijft hij dichtbij. Hij laat ze niet alleen.

En in Christus wordt die betrokkenheid nog veel sterker ervaren. Hij is er bij als mensen sterven. Hij huilt zelfs met je mee. Hij is er bij als gebrokenheid en eenzaamheid zich voordoen. Als je voor je gevoel niet begrepen wordt door je kind. Of door je ouders. Als je leven zoeken is. En je opvoeding mislukt lijkt. Juist in die situaties is God betrokken. Het lijkt wel of Jezus allerlei mensen die in de sores zitten aantrekt. En dat is ook waar. Want juist in de woestijn van je leven weet Jezus: je kunt niet zonder mij.

En als hij dan gaat. Dan stort hij de Geest uit. Dus het is een voortgaande lijn. God blijft betrokken in jouw leven. Komt zelfs in je lijf wonen. Zo dichtbij. Dat is eigenlijk het grootste dat er is. Dat God deelt in jouw verhaal.

vensbelang. Juist als je niet ziet. Als je geen bewijzen hebt nu hier. Juist dan moeten we terugvallen op wat God gedaan heeft.

Met name in Jezus komen heel veel lijnen bij elkaar. En dus moeten we goed letten op hem. Op wat hij zegt. Maar ook hier in Deuteronomium zien we dat al oplichten. Jezus zegt bijvoorbeeld dat hij verloren schapen altijd op zal zoeken. Dat Vader bij het hek staat om zijn verloren kind tegemoet te rennen. Om zijn liefde uit te delen. Het gemeste kalf te slachten. God zegt het hier ook. Als je dicht bij mij leeft. Dan zul je gezegend worden met een lang leven. Als je mijn verhaal deelt. Als je je heil zoekt dicht bij de HEER. Dan zal hij je zegenen.

Dat is een lastige belofte als je in de woestijn leeft. Je ziet er nog niks van. Je gelooft het amper. Maar God zegt: leef dicht bij mij. En dan neem ik je mee. Dan breng ik je thuis. Ik ga het goede zoeken voor alle mensen. Bid er om en ik zal het je geven!

Laten we in de woestijn ons vastklampen aan hem. Aan zijn beloften. God zegt: leef dicht bij mij. Dan zorg ik dat het goed komt. Dat lijkt misschien onwaarschijnlijk. Want de woestijn is wat je ziet. Maar als je mijn leven deelt. Dan deel je ook echt mijn leven. Tot in eeuwigheid.

...

Ik ga afsluiten

Hoe deel je nou het leven met de mensen die je het méést naast staan? Hoe kun je je gezinsgenoten, je familie, je kinderen – als je die hebt – je neefjes en nichtjes, maar ook hele goede vrienden en hun kinderen, hoe kun je die mensen die je zo na staan, hoe kun je die laten delen in jouw leven?

Is daar een recept voor? Kijk, je kunt ze het geloof niet geven. Je partner niet. Je kinderen niet. Je geliefden niet. Ze moeten hun eigen weg vinden in dit leven. Is er een manier?

Slide Overzicht van de drie punten

We zagen deze drie dingen. Dat zijn onmisbare elementen als je je geliefden wilt laten delen in je leven.

Als je dat op een rijtje ziet, dan kan dat van alles oproepen. Schuldgevoel. Frustratie. Onmacht. Maar ook jaloezie op anderen. En misschien ook wel goede voornemens. Verlangen.

Nou, volgende keer gaan we daar over verder.

Amen

Vlak voor de collecte:

Om thuis te overwegen en voor de bespreking op 21 november:

Welke dingen zijn onmisbaar om Gods verhaal te delen?

(2 kanten: randvoorwaarden en inhoud)